

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 14 sierpnia 1946 r.

Nr 35

TREŚĆ:

DEKRETY:

- Poz. 216** — z dnia 4 czerwca 1946 r. o podziale zysku i pokrywaniu strat w przedsiębiorstwach państwowych 383
- 217** — z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku 384

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 218** — z dnia 11 lipca 1946 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ 385

ROZPORZĄDZENIA:

- 219** — Ministra Obrony Narodowej wydane w porozumieniu z Ministrami: Oświaty, Kultury i Sztuki, Administracji Publicznej, Zdrowia oraz Pracy i Opieki Społecznej z dnia 4 lipca 1946 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 16 stycznia 1946 r. o utworzeniu urzędów i rad wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego 386
- 220** — Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 lipca 1946 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 1932 r. o aplikantach i asesorach sądowych 388
- 221** — Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 19 lipca 1946 r. w sprawie świadczeń sprzężają na rzecz rolników 388
- 222** — Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 19 lipca 1946 r. o obowiązku sąsiedzkiej pomocy wzajemnej w gospodarstwach rolnych 389

216

DEKRET

z dnia 4 czerwca 1946 r.

o podziale zysku i pokrywaniu strat w przedsiębiorstwach państwowych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Przepisom niniejszego dekretu podlega zysk (nadwyżka bilansowa) lub strata (ubytek finansowy) wykazane przez przedsiębiorstwa państwowe opłacające podatek dochodowy według działu IV dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 14) w ich rocznych zamknięciach rachunkowych, zatwierdzonych przez władze nadzorcze.

2. Przepisów niniejszego dekretu nie stosuje się do przedsiębiorstw państwowych, mających formę prawną spółek handlowych.

3. W przedsiębiorstwach państwowych, opłacających podatek dochodowy według działu II dekretu o podatku dochodowym, spo-

sób pokrywania strat i podział zysku ustali Minister Skarbu w porozumieniu z właściwym ministrem i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, z zastosowaniem przepisu art. 3 ust. 1.

Art. 2. Strata wynikła w danym roku gospodarczym może być przeniesiona w całości lub w części na następny okres gospodarczy lub też pokryta w inny sposób ustalony przez Ministra Skarbu w porozumieniu z właściwym ministrem i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

Art. 3. 1. Z zysku wydziela się:

- 1) premię samodzielności przedsiębiorstwa,
- 2) premię zbiorową załogi przedsiębiorstwa,
- 3) wpłatę na państwowy fundusz inwestycyjny.

2. Pozostałą kwotę zysku wpłaca się tytułem podatku dochodowego z zachowaniem przepisów art. 31 ust. (2) dekretu o podatku dochodowym.

Art. 4. 1. Premia samodzielności przedsiębiorstwa wynosi od 5% do 15% wykazanego zysku w zależności od wyników gospodarczych przedsiębiorstwa i przeznaczona jest na inwestycje wytwórcze przedsiębiorstwa oraz na powiększenie jego własnych środków obrotowych.

2. Sposób obliczania wysokości premii samodzielności przedsiębiorstwa ustali rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane po porozumieniu się z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

Art. 5. 1. Premia zbiorowa załogi przedsiębiorstwa wynosi połowę kwoty ustalonej jako premia samodzielności i może być podwyższona dla poszczególnych przedsiębiorstw lub ich grup w granicach do 100%. Podwyżka ta jest uzależniona od polepszenia jakości wytworów, świadczonych usług lub od obniżenia kosztów wytwórczości staraniem przedsiębiorstwa.

2. Wysokość podwyżki premii zbiorowej załogi przedsiębiorstwa ustala właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

3. Premia zbiorowa załogi przedsiębiorstwa przeznaczona jest na zbiorowe zaspakajanie społecznych potrzeb pracowników przedsiębiorstwa, a sposób jej użycia ustala rada załogowa.

Art. 6. 1. Wysokość i termin wpłat na państwowy fundusz inwestycyjny ustala corocznie Minister Skarbu w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania w za-

leżności od państwowego planu inwestycyjnego.

2. Zasady tworzenia oraz sposób zarządzania i użycia państwowego funduszu inwestycyjnego ustali rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane po porozumieniu się z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

Art. 7. 1. Zasady i terminy sporządzania bilansów i zamknięć rachunkowych oraz tryb zatwierdzania ich przez władze nadzoruze ustala rozporządzenia Ministra Skarbu, wydane po porozumieniu się z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania i z właściwymi ministrami.

2. Zasady ustalania wysokości ubytków oraz tworzenia i użycia funduszu amortyzacyjnego, przeznaczonego na wyrównanie ubytków wartości majątku przedsiębiorstwa, ustali rozporządzenie Ministra Skarbu wydane po porozumieniu się z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

Art. 8. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu oraz innym właściwym ministrom.

Art. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

217

DEKRET

z dnia 27 czerwca 1946 r.

o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Reglamentowanie zaopatrywanie ludności w przedmioty powszedniego użytku odbywa się z zasobów, znajdujących się w dyspozycji Państwa.

2. Ustalanie przedmiotów objętych reglamentowanym zaopatrzeniem należy do właściwości Ministra Aprowizacji i Handlu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 2. Celem zapewnienia zaopatrywania ludności w podstawowe przedmioty powszedniego użytku Minister Aprowizacji i Handlu w drodze rozporządzeń wydawanych w porozumieniu z właściwymi ministrami może normować obrót, przerób, gromadzenie i spożycie tych przedmiotów.

Art. 3. 1. Minister Aprowizacji i Handlu ustala:

- 1) grupy ludności uprawnione do korzystania z zaopatrzenia reglamentowanego,
- 2) normy przydziałowe, zróżniczkowane ze względu na wiek, wymagania wykonywanego zawodu i stan zdrowia uprawnionych,
- 3) ceny za przedmioty przydzielane ludności,
- 4) rodzaje dokumentów zaopatrzenia oraz sposób ich rozprowadzenia,
- 5) sposób realizowania dokumentów zaopatrzenia,
- 6) sprawozdawczość i kontrolę rozdziału przedmiotów objętych reglamentowanym zaopatrzeniem i zasady ustalenia remanentów.